Decât să vă omorâți copilul în pântece mai bine omoarâți-l dupa ce îl botezați, e un pacat mai mic, dacă tot vreți sa-l omorâți!

Avortul este un păcat înfricoșător. Este o ucidere, și încă una mare, căci copii mor nebotezați. Femeile astăzi își ucid pruncii în pântece fară milă, fără a avea măcar conștiința că fac o crimă, o crimă mai abominabilă decăt a ucide cu sînge rece un om nascut, un copil... pentru că nu îl văd în față, pentru singurul motiv că se afla în pântecele lor, că nu e dezvoltat, ca și cum dacă un om nu a ajuns la vârsta deplinătații ai avea dreptul să-l ucizi. Femeile nu își ucid pruncii născuți pentru că le este teamă de repercursiunile legale, de închisoare și limitarea drepturilor. Cine își omoară copilul nascut? Numai o minte bolnavă, o femeie nebuna! Așa este! Femeile care fac avort dovedesc că sunt mai nebune decât cele cu boli psihice declarate, pentru că ucid cu sânge rece rodul pîntecelui lor fără a avea cea mai mică remușcare, pentru că nu e nascut încă. Unele mame sunt chiar criminale în serie. Auzim de femei care au ucis câte zece copii, etc....

Părintele Adrian Făgețeanu întreba ce anume este mai rău, sa ucizi un milion de oameni sau sa ucizi un copil nenăscut? Răspunsul era că cel mai grav e să ucizi un copil nenascut, deci e mai grav decat un genocid, pentru că nu-i dai șansa de a vedea lumina zilei și în primul rînd de a se boteza, de a moșteni prin Botez Împarația Cerurilor. Orice fel de crimă este pacat și este pedepsită de Dumnezeu și de oameni, dar există și o scară a răutații, altfel e pedepsit un criminal care a omorat un om și altă pedeapsă primește de la Dumnezeu cel care ucide un copil, mai ales nenăscut, nedându-i-se dreptul de a fi primit prin Botez în Împarația

Cerurilor.

pr. Matei Vulcănescu

Părinte, o oarecare femeie de 40 de ani, care are copii mari, este însărcinată în luna a treia. Bărbatul ei o amenință că va divorța dacă nu face avort.

Dacă va face avort, vor plăti ceilalți copii cu boli și accidente. Astăzi părinții își omoară copii prin avorturi și nu au binecuvântarea lui Dumnezeu. Mai demult, dacă se năștea un copil bolnav, îl botezau, iar dacă murea pleca îngeraș. Dar copiii aceluia rămânea cu alți copii sănătoși și astfel aveau binecuvântarea lui Dumnezeu. Astăzi însă părinții își omoară copiii sănătoși cu avorturile și țin în viață pe cei bolnăvicioși. Apoi aleargă în Anglia și America să-i vindece. Iar acești copii, dacă vor trăi, vor face familie și poate să dea naștere la alți copii bolnavi. În timp dacă ar fi făcut și alți copii, nu ar fi alergat atât de mult pentru unul, pentru cel bolnav, și nu s-ar fi mâhnit atât de mult dacă ar fi murit, căci ar fi plecat îngeraș de aici.

Părinte, am citit undeva că în fiecare an, în întreaga lume, se fac 5 mln de avorturi și 200.000 de femei mor din cauza întreruperilor de sarcină pe care le fac (aceasta s-a spus în 1980).

Îi omoară pe copii, pentru că, așa cum spun ei, dacă se va înmulți lumea, oamenii nu se vor putea întreține și nu vor avea ce să mănânce. Există atâtea suprafețe necultivate, atâtea păduri, care, în puțină vreme, cu mijloacele care există astăzi, ar putea să le facă, de pildă, plantații de măsline și să le dea celor ce nu au proprietăți. Ei spun că nu taie copaci, deoarece nu va mai exista atunci oxigen, însă măslinii tot copaci sunt. În America ard grâul, iar în Grecia aruncă fructele etc., în gropi de gunoi, în timp ce în Africa oamenii mor de foame. Atunci când în Etiopia oamenii mureau de foame pentru că era mare secetă, i-am spus unui oarecare cunoscut, care era armator și ajuta în astfel de cazuri, să meargă la o astfel de groapă de gunoi, să-i roage să-l lase să încarce un vapor de fructe și să-l ducă acolo în dar. Însă cu nici un chip nu i-au dat voie.

Câte mii de embrioni mor în fiecare zi! Avortul este un păcat înfricoșător. Este o ucidere, și încă una mare, căci copii mor nebotezați. Părinții trebuie să înțeleagă că viața începe în clipa zămislirii. Într-o noapte, Dumnezeu a îngăduit să văd o înfricoșătoare vedenie, care mi-a arătat care este soarta acestor copii. Era în

noaptea spre Marțea Luminată. Aprinsesem două lumânări în două tinichele, așa cum obișnuiesc să fac chiar și atunci când dorm, pentru cei ce suferă sufletește și trupește, vii și morți. La ora douăsprezece, în miezul nopții, în timp ce rosteam Rugăciunea lui Iisus, văd un ogor mare, înconjurat cu un gard de zid, semănat cu grâu care abia începuse să crească. Eu stăteam în afara ogorului și aprindeam lumânări pentru cei morți, pe care le lipeam de zidul împrejmuitor. În partea stângă era un teren viran, plin de stânci și văgăuni, care se mișcau mereu din pricina unui vuiet puternic alcătuit din mii de țipete sfâșietoare, care-ți rupeau inima. Chiar și cel mai împietrit om s-ar fi umilit, dacă le-ar fi auzit. În timp ce sufeream din pricina acelor țipete sfâșietoare și mă întrebam de unde provin și ce înseamnă toate acestea pe care le vedeam, am auzit o voce spunându-mi: ”Ogorul cu grâu care încă nu a dat spic, este cimitirul cu sufletele morților care vor învia. Iar în locul care se cutremură de țipetele sfâșietoare, se află sufletele copiilor care au fost omorâți prin avorturi.”

După această vedenie mi-a fost cu neputință să-mi revin multă vreme, din pricina marii dureri ce am simțit-o pentru sufletele acelor copii. Nu am putut nici măcar să mă odihnesc după aceea, cu toate că eram istovit de oboseală.

Părinte, se poate face ceva pentru a abroga legea cu privire la avorturi?

Se poate, dar trebuie să se miște puțin guvernul, Biserica etc., astfel încât lumea să fie informată despre consecințele ce le va avea subnatalitatea. Preoții să explice lumii că legea pentru avorturi este împotriva poruncilor evanghelice. La fel și medicii să vorbească despre pericolele prin care trece femeia care face avort. Vezi, europenii au avut noblețea și au lăsat-o moștenire copiilor lor. Noi am avut frica de Dumnezeu, dar am pierdut-o și nu am lăsat-o moștenire generației următoare, de aceea acum legiferăm avorturile, căsătoria civilă etc.

Atunci când un om încalcă o poruncă a Evangheliei, responsabil este numai el. Dar când un lucru care se opune poruncilor evanghelice se face din partea statului, atunci vine urgia lui Dumnezeu peste tot neamul ca să se îndrepte.

Sf. Paisie Aghioritul – “Viata de familie“, Ed. Evanghelismos

sursa ortodoxiacatholica.wordpress.com